

prima instanță: Al. Arhip
instanța de apel: L. Bulgac, Gr. Dașchevici, S. Gîrbu

dosarul nr. 2ra-694/18

Î N C H E I E R E

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Vasile Bodrug, avocatul Igor Gheorghîța,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Alinei Bodrug împotriva lui Vasile Bodrug, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai a copilului minor și încasarea pensiei de întreținere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Vasile Bodrug și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 31 ianuarie 2017 Alina Bodrug a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Bodrug cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai a copilului minor și încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 09 august 2015 a încheiat căsătoria cu pârâtul. Din căsătorie au un copil minor, XXXXXX, născută la XXXXXX.

A menționat că viața în comun a eșuat, iar din cauza comportamentului violent al pârâtului, locuiește separat cu fiica.

A invocat că pârâtul nu participă la întreținerea familiei și în special al copilului și nu își exercită obligațiile părintești, copilul aflându-se exclusiv la întreținerea și îngrijirea sa. Mai mult ca atât, dorește să acorde copilului o dezvoltare și o creștere normală, fapt care nu poate fi asigurat de către pârât.

A susținut că părinții au obligația egală de a întreține copilul minor, astfel, reieșind din faptul că pârâtul are venituri fluctuabile și instabile, consideră că suma de 2 000 de lei pentru întreținerea copilului corespunde situației materiale a acestuia și nu este o povară având în vedere sumele semnificative de bani întrebuințate la jocurile de noroc.

Consideră că, prin prisma prevederilor art. 82 și 83 din Codul familiei este în drept să pretindă întreținere de la fostul soț, deoarece fiind ocupată cu îngrijirea fiicei minore de doar 9 luni este în imposibilitate de a se angaja.

Solicită desfacerea căsătoriei încheiată între ea și Vasile Bodrug, înregistrată la data de 09 august 2015 cu nr. 789 de către Oficiul de Stare Civilă sect. Botanica, mun. Chișinău, determinarea domiciliului copilului minor XXXXXX, născută la XXXXXX cu mama Alina Bodrug, încasarea de la Vasile Bodrug a pensiei alimentare de întreținere a copilului minor, XXXXXX în sumă bănească fixă în cuantum de 2 000 de lei lunar, până la atingerea majoratului și a pensiei de întreținere în beneficiul mamei copilului în sumă de 2 000 de lei până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 03 aprilie 2017 acțiunea a fost admisă parțial și a fost desfăcută căsătoria încheiată între Alina Bodrug și Vasile Bodrug înregistrată în Registrul actelor de stare civilă cu nr. 789 din 09 august 2015 de către Oficiul de Stare Civilă sect. Botanica, mun. Chișinău, a fost determinat domiciliu copilului minor XXXXXX, născută la XXXXXX cu reclamanta, Alina Bodrug și au fost încasate din contul lui Vasile Bodrug în beneficiul Alinei Bodrug pensia de întreținere a copilului minor, XXXXXX în sumă bănească fixă, în cuantum de 2 000 lei lunar, începând cu 31 ianuarie 2017 până la atingerea majoratului, precum și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 de lei. A fost încasat din contul lui Vasile Bodrug în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 240 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță admițând cerința cu privire la desfacerea căsătoriei și-a argumentat concluzia prin faptul că, căsătoria a eșuat din cauza neînțelegerilor și viziunilor diferite ale soților asupra modului și principiilor de viață a fiecăruia, precum și de convețuire familială, mai mult, soții nu sunt cointeresați de a menține relațiile familiale, făcând trimitere la prevederile art. 2 alin. (3), 16 alin. (4) și 37 alin. (3) din Codul familiei.

Prima instanță determinând domiciliul copilului minor cu reclamanta a reiterat că, Alina Bodrug dispune de spațiu locativ pentru a asigura copilului condiții decente, iar pârâtul și-a dat acordul la determinarea domiciliului copilului minor cu mama prin declarație scrisă. Astfel, reclamanta se încadrează în prevederile art. 63 alin. (2) din Codul familiei.

Admițând cerința cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în sumă bănească fixă, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, pârâtul nu este angajat în câmpul muncii și nu beneficiază de un salariu sau alte venituri, iar obligația de întreținere a copilului minor revine ambilor părinți, făcând trimitere la prevederile art. 74, 75 alin. (1) și 76 alin. (1) din Codul familiei.

Respingând cerința cu privire la încasarea pensiei de întreținere a fostei soții, prima instanță a reținut că, prevederile art. 83 lit.b) din Codul familiei nu sunt aplicabile speței, deoarece, reclamanta deține cu drept de proprietate mai multe bunuri imobile, pe care le-ar putea administra în vederea obținerii unui venit, astfel, nu necesită sprijin material.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Vasile Bodrug și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 05 februarie 2018 reprezentantul lui Vasile Bodrug, avocatul Igor Gheorghiuța, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și modificarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea încasării pensiei de întreținere a copilului minor, prin micșorarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor până la suma de 1 000 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu încălcarea normele de drept material și procedural, și anume, a fost interpretată în mod eronat legea și au fost apreciate arbitrar probele, fiindu-i, astfel, încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut în art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

A menționat că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele invocate în cererea de apel, transpunând în decizie doar poziția intimatei, fapt ce denotă o evidentă părtinire din partea instanței, mai mult, decizia instanței de apel nu este motivată în sensul art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și nu corespunde prevederilor art. 390 alin. (1) lit. d) CPC.

A invocat că conform informației Biroului Național de Statistică, minimul lunar de existență pentru un copil cu vârsta cuprinsă de până la 1 an, pentru orașe mari este de 753 de lei, iar conform prevederilor art. 58 alin. (1) și 74 alin. (1) din Codul familiei, ambii părinți au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreținerea copilului.

A susținut că situația sa materială este dificilă și nu dispune de careva bunuri lichide sau solide comparativ cu intimata, mai mult, aceasta beneficiază de indemnizație lunară pentru creșterea copilului în mărime de 540 de lei, începând cu 01 august 2016 până la 27 octombrie 2017.

Consideră că încasarea sumei de 3 000 de lei, cu titlu de asistență juridică este nejustificată și urmează a fi micșorată până la suma de 2 000 de lei.

Prin referința depusă la data de 30 martie 2018 Alina Bodrug a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul lui Vasile Bodrug, avocatul Igor Gheorghiuța, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul lui Vasile Bodrug, avocatul Igor Gheorghîța, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului lui Vasile Bodrug, avocatul Igor Gheorghîța, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul lui Vasile Bodrug, avocatul Igor Gheorghîța, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic